

Środa, 15 stycznia 2020 r.

P9_TA(2020)0010

Stanowisko Parlamentu Europejskiego dotyczące konferencji w sprawie przyszłości Europy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego konferencji w sprawie przyszłości Europy (2019/2990(RSP))**

(2021/C 270/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej w oparciu o potencjał Traktatu z Lizbony ⁽¹⁾, z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej ⁽²⁾, z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie mechanizmu zdolności fiskalnej dla strefy euro ⁽³⁾ oraz z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie stanu debaty na temat przyszłości Europy ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając propozycję nominowanej przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen z dnia 16 lipca 2019 r. w ramach wytycznych politycznych dla następnej Komisji Europejskiej na lata 2019-2024 oraz organizację konferencji w sprawie przyszłości Europy (zwanej dalej „konferencją”),
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 12 grudnia 2019 r. w sprawie ogólnego podejścia do konferencji,
 - uwzględniając pisemną opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie organizacji konferencji,
 - uwzględniając wynik posiedzenia grupy roboczej Konferencji Przewodniczących ds. konferencji w sprawie przyszłości Europy z dnia 19 grudnia 2019 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wzrost frekwencji wyborczej podczas wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2019 r. świadczy o rosnącym zaangażowaniu obywateli i zainteresowaniu procesem integracji europejskiej, a także o tym, że oczekują oni od Europy zajęcia się obecnymi i przyszłymi wyzwaniami;
- B. mając na uwadze, że należy rozwiązać zarówno wyzwania wewnętrzne, jak i zewnętrzne, przed którymi stoi Europa, a także nowe wyzwania społeczne i ponadnarodowe, których nie przewidziano w pełni za czasów podpisania traktatu lizbońskiego; mając na uwadze, że liczba poważnych kryzysów nękających Unię wskazuje na konieczność reform w wielu obszarach zarządzania;
- C. mając na uwadze, że od czasu utworzenia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w 1957 r. zasada integracji europejskiej, potwierdzona następnie przez wszystkich szefów państw i rządów, a także przez wszystkie parlamenty narodowe państw członkowskich podczas każdej rundy stopniowej integracji i zmian traktatów, za każdym razem owocowała „coraz ściślejszym związkiem między narodami Europy”;
- D. mając na uwadze, że zainteresowane strony są zgodne co do tego, iż mandat konferencji powinien trwać dwa lata, a prace najlepiej rozpocząć w Dniu Europy, czyli 9 maja 2020 r. (70. rocznica deklaracji Schumana), z myślą o ich zakończeniu do lata 2022 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 235.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0098.

Środa, 15 stycznia 2020 r.

- E. mając na uwadze, że prace konferencji powinny być okazją do ścisłego zaangażowania obywateli UE zgodnie z ideą polityki oddolnej, w której głos obywateli się liczy i stanowi wkład do debaty na temat przyszłości Europy;
- F. mając na uwadze, że Parlament Europejski jest jedyną instytucją UE bezpośrednio wybieraną przez obywateli, dlatego powinien odgrywać wiodącą rolę w tym procesie;

Cel i zakres konferencji

1. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący konferencji i uważa, że 10 lat po wejściu w życie traktatu lizbońskiego nadszedł odpowiedni czas, by ponownie stworzyć obywatelom UE okazję do solidnej debaty na temat przyszłości Europy i Unii, w której chcielibyśmy wszyscy żyć;
2. uważa, że konferencja stanowi okazję do określenia mocnych stron Unii i obszarów wymagających poprawy, aby zwiększyć zdolność Unii do działania i nadania jej bardziej demokratycznego charakteru; uważa, że celem konferencji powinno być przyjęcie podejścia oddolnego do bezpośredniego angażowania obywateli w konstruktywny dialog, a także jest zdania, że w dłuższej perspektywie należy utworzyć stały mechanizm angażowania obywateli w rozważania nad przyszłością Europy;
3. jest zdania, że przed rozpoczęciem konferencji należy rozpocząć etap słuchania, aby obywatele z całej Unii Europejskiej mogli podzielić się swoimi pomysłami, sugestiami i zaproponować własną wizję tego, co oznacza dla nich Europa; proponuje, by metodologie stosowane do gromadzenia i przetwarzania informacji od obywateli były jednolite i spójne we wszystkich państwach członkowskich i na szczelbu UE;
4. uważa, że udział obywateli w konferencji powinien być zorganizowany w taki sposób, aby odzwierciedlać różnorodność naszych społeczeństw; uważa, że konsultacje powinny być organizowane z wykorzystaniem najbardziej skutecznych, innowacyjnych i odpowiednich platform, obejmujących narzędzia internetowe, i obejmować wszystkie zakątki UE, tak aby każdy obywatel mógł zabrać głos podczas prac konferencji; uważa, że zapewnienie uczestnictwa młodzieży będzie miało zasadnicze znaczenie dla długotrwałych skutków konferencji;
5. podkreśla, że konferencja powinna mieć otwarty i przejrzysty charakter oparty na inkluzywnym, wyważonym i uczestniczącym podejściu do obywateli i zainteresowanych stron; podkreśla, że zaangażowanie obywateli, zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego i wielu zainteresowanych stron na szczelbu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym powinno być kluczowym elementem tej innowacyjnej formuły;
6. proponuje, aby konferencją zarządzał szereg podmiotów o określonych/doraźnych obowiązkach, obejmujących organy instytucjonalne i gwarantujących bezpośredni udział obywateli;
7. proponuje, aby sesja plenarna konferencji umożliwiła stworzenie otwartego forum dyskusji poszczególnych uczestników, bez określonego z góry wyniku, z uwzględnieniem wkładu agor obywatelskich i bez ograniczania zakresu do wcześniej określonych obszarów polityki lub metod integracji; sugeruje, że można by jedynie określić wstępnie zdefiniowane, ale niewyczerpujące priorytety polityczne, takie jak:
 - wartości europejskie, prawa podstawowe i wolności,
 - demokratyczne i instytucjonalne aspekty UE,
 - wyzwania środowiskowe i kryzys klimatyczny,
 - sprawiedliwość społeczna i równość,
 - gospodarka i zatrudnienie, w tym kwestia podatków,
 - transformacja cyfrowa,
 - bezpieczeństwo i rola UE na arenie międzynarodowej;

Środa, 15 stycznia 2020 r.

podkreśla, że jest to niewyczerpujący zestaw strategii politycznych, który może służyć konferencji za wytyczne; proponuje, aby do wsparcia planowania programu i debat w ramach konferencji wykorzystać specjalne badania Eurobarometru;

8. uważa, że konferencja powinna skorzystać z inicjatyw podjętych przed wyborami w 2019 r.; uważa, że aby odpowiednio wcześniej przygotować się do następnych wyborów do Parlamentu Europejskiego, które odbędą się w 2024 r., podczas konferencji należy zająć się takimi kwestiami, jak system czołowych kandydatów i listy międzynarodowe, z uwzględnieniem istniejących terminów i przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych narzędzi międzyinstytucjonalnych, politycznych i ustawodawczych;

Organizacja i skład konferencji oraz zarządzanie jej przebiegiem

9. proponuje, aby konferencja składała się z szeregu podmiotów o różnym zakresie obowiązków, takich jak: zgromadzenie plenarne konferencji, agory obywatelskie, agory młodzieżowe, komitet sterujący oraz wykonawcza rada koordynacyjna; domaga się, aby wszystkie organy na każdym szczeblu konferencji były zrównoważone pod względem płci;

10. proponuje, aby w trakcie całej konferencji odbyło się kilka obywatelskich agor tematycznych odzwierciedlających priorytety polityczne oraz by w ich skład wchodziło maksymalnie 200 – 300 obywateli (co najmniej 3 osoby z każdego państwa członkowskiego); dokładną liczbę należy obliczyć zgodnie z zasadą degresywnej proporcjonalności; podkreśla, że agory te powinny się odbywać w różnych miejscach w całej Unii i muszą być reprezentatywne (pod względem geograficznym, płci, wieku, statusu społeczno-ekonomicznego i/lub poziomu wykształcenia);

11. proponuje ponadto, aby wyboru uczestniczących obywateli spośród wszystkich obywateli UE dokonywały losowo niezależne instytucje w państwach członkowskich zgodnie z wyżej wymienionymi kryteriami oraz aby kryteria te zostały określone w celu zagwarantowania, że wybrani politycy, wysocy rangą przedstawiciele rządów i przedstawiciele interesów zawodowych nie będą mogli uczestniczyć w agorach obywatelskich; wzywa do tego, by w agorach obywatelskich uczestniczyli różni uczestnicy w różnych miejscach, przy czym każda z poszczególnych agor tematycznych musi składać się z tych samych uczestników na każdym z posiedzeń, aby zapewnić spójność i jednolitość; nalega, by każda tematyczna agora obywatelska odbyła co najmniej dwa posiedzenia, aby zapewnić wkład na zgromadzenie plenarne konferencji i uzyskać ogólne informacje zwrotne dotyczące obrad na innym posiedzeniu w formacie dialogu; podkreśla, że agory obywatelskie powinny dążyć do osiągnięcia porozumienia w drodze konsensusu, a tam, gdzie nie jest to możliwe, można wyrazić opinię mniejszości;

12. proponuje, aby oprócz agory obywatelskiej odbyły się co najmniej dwie agory młodzieżowe: jedna na początku konferencji, a druga pod koniec, ponieważ młodzi ludzie zasługują na własne forum, a młode pokolenia są przyszłością Europy, i to na nich każda decyzja podjęta dzisiaj w sprawie przyszłego ukierunkowania UE będzie miała największy wpływ; wnosi, by wiek uczestników ustalić na 16–25 lat oraz by wybór, zakres, status i metody prac opierały się na tych samych kryteriach, co w przypadku agory obywatelskiej;

13. zwraca się o podjęcie środków mających na celu zapewnienie wszystkim obywatelom (w tym młodym ludziom) uczestniczącym w procesie konferencji wsparcia w zakresie zwrotu kosztów podróży i zakwaterowania oraz, w stosownych przypadkach, uzyskania zatwierdzonego urlopu w miejscu pracy, a także zwrotu kosztów socjalnych (np. utrata dochodu, opieka dzienna i specjalne uregulowania dla osób niepełnosprawnych);

14. apeluje, aby skład zgromadzenia plenarnego konferencji był następujący:

— Parlament Europejski reprezentujący obywateli Unii, liczący 135 członków,

— Rada reprezentująca państwa członkowskie, licząca 27 członków,

— parlamenty krajowe, liczące od dwóch do czterech członków z parlamentu każdego państwa członkowskiego,

— Komisja Europejska, reprezentowana przez trzech właściwych komisarzy,

Środa, 15 stycznia 2020 r.

- Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, każdy liczący czterech członków,
- partnerzy społeczni na szczeblu UE – dwóch przedstawicieli organizacji pracodawców i dwóch przedstawicieli związków zawodowych;

15. podkreśla, że w celu zapewnienia informacji zwrotnych przedstawiciele tematycznych agor obywatelskich i młodzieżowych zostaną zaproszeni na zgromadzenie plenarne konferencji, aby przedstawili i przedyskutowali swoje wnioski, tak by mogły one zostać uwzględnione podczas obrad zgromadzenia plenarnego konferencji;

16. nalega, aby Rada była reprezentowana na szczeblu ministerialnym oraz aby przedstawiciele Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych zapewniły zrównoważoną reprezentację polityczną odzwierciedlającą ich różnorodność; podkreśla, że strony instytucjonalne konferencji będą uczestniczyć w niej jako równorzędni partnerzy i że zapewniona zostanie ścisła parytetowość między Parlamentem Europejskim z jednej strony, a Radą i parlamentami krajowymi z drugiej strony; nalega, by dążyć do osiągnięcia konsensusu w sprawie zaleceń przedstawionych na zgromadzeniu plenarnym konferencji lub, co najmniej, by zalecenia te odzwierciedlały poglądy większości przedstawicieli każdej z trzech instytucji UE oraz parlamentów krajowych;

17. proponuje, aby konferencja odbywała się podczas sesji plenarnej w Parlamencie Europejskim co najmniej dwa razy w ciągu półrocza; sugeruje, by na pierwszym posiedzeniu zgromadzenia plenarnego konferencji przyjąć plan prac oraz by po każdym posiedzeniu zgromadzenia plenarnego konferencji udostępnić uczestnikom konferencji i opinii publicznej sprawozdanie plenarne zawierające wnioski i sprawozdania grup roboczych; jest zdania, że wnioski końcowe należy przyjąć na ostatnim posiedzeniu zgromadzenia plenarnego konferencji, podsumowującym wyniki całego procesu konferencji;

18. podkreśla potrzebę zapewnienia wsparcia poprzez sesje przygotowawcze oraz ze strony uznanych i doświadczonych organizacji społeczeństwa obywatelskiego i innych ekspertów; uznaje znaczenie wiedzy fachowej organizacji pozarządowych, uniwersytetów, ośrodków badawczych i ośrodków analitycznych w całej Europie i zachęca je do wspierania procesu konferencji na różnych szczeblach oraz do udzielania wsparcia różnym organom;

19. uważa, że w ramach konferencji należy poszukiwać sposobów zaangażowania przedstawicieli krajów kandydujących do UE w dyskusje na temat przyszłości Europy;

20. jest zdania, że należy zapewnić objęcie patronatem na wysokim szczeblu ze strony trzech głównych instytucji UE, a mianowicie przez przewodniczących Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Komisji Europejskiej; uważa, że ten patronat na wysokim szczeblu powinien gwarantować proces konferencji oraz zapewnić nadzór nad nim, a także go zainicjować;

21. jest zdania, że w celu zapewnienia skutecznego kierowania całym procesem i wszystkimi zainteresowanymi organami należy powołać komitet sterujący i wykonawczą radę koordynacyjną;

22. proponuje, aby komitet sterujący składał się z:

- przedstawicieli Parlamentu (wszystkie reprezentowane grupy polityczne, a także przedstawiciel Komisji Spraw Konstytucyjnych i przedstawiciel Prezydium Parlamentu Europejskiego),
- przedstawicieli Rady (prezydencje UE),
- przedstawicieli Komisji (trzech właściwych komisarzy);

wnosi, by skład komitetu sterującego zapewniał równowagę polityczną i instytucjonalną oraz by wszystkie części składowe komitetu sterującego miały jednakową wagę;

23. jest zdania, że komitet sterujący powinien być odpowiedzialny za przygotowanie posiedzeń zgromadzenia plenarnego konferencji (sporządzanie porządków obrad, sprawozdań z posiedzeń plenarnych i wniosków), jak również agor obywatelskich i młodzieżowych oraz nadzór nad działaniami i organizacją procesu konferencji;

24. proponuje ponadto, by w skład wykonawczej rady koordynacyjnej wchodziły trzy główne instytucje UE pod kierownictwem Parlamentu; nalega, by członkowie wykonawczej rady koordynacyjnej wchodziłi w skład komitetu sterującego; zaleca, by rada była odpowiedzialna za codzienne zarządzanie procesem konferencji, w szczególności za praktyczną organizację konferencji, grupy robocze, agory obywatelskie i wszelkie inne inicjatywy określone przez komitet sterujący;

Środa, 15 stycznia 2020 r.

25. proponuje, aby proces konferencji był wspierany przez sekretariat, którego członkowie powinni pochodzić z trzech głównych instytucji UE;

Komunikacja w kontekście procesu konferencji i memorandum politycznego

26. jest zdania, że komunikacja z obywatelami, udział obywateli w procesie konferencji oraz prace i wyniki konferencji mają ogromne znaczenie; podkreśla, że wszystkie istniejące i nowe narzędzia komunikacji w zakresie udziału cyfrowego i fizycznego powinny być skoordynowane między trzema instytucjami, poczynając od istniejących zasobów Parlamentu i biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego, tak aby obywatele mogli na bieżąco śledzić proces konferencji w trakcie jego trwania i śledzić jego przebieg po rozpoczęciu sesji plenarnych oraz agor obywatelskich i młodzieżowych;

27. uważa, że wszystkie posiedzenia konferencji (w tym posiedzenia plenarne oraz agora obywatelska i młodzieżowa) powinny być transmitowane w internecie i otwarte dla publiczności; nalega, by wszystkie dokumenty dotyczące konferencji były publikowane, w tym uwagi zainteresowanych stron, oraz by wszystkie prace odbywały się w językach urzędowych Unii;

28. jest zdania, że proces konferencji, jej koncepcja, struktura, ramy czasowe i zakres powinny zostać uzgodnione wspólnie przez Parlament, Komisję i Radę w protokole ustaleń;

Wyniki

29. apeluje, aby w ramach konferencji opracowano konkretne zalecenia, które będą musiały zostać uwzględnione przez instytucje i przekształcone w działania w celu spełnienia oczekiwań obywateli i zainteresowanych stron po dwuletnim procesie i debatach;

30. apeluje o ogólne zobowiązanie się wszystkich uczestników konferencji do zapewnienia odpowiednich działań następczych w związku z jej wynikami, zgodnie z ich rolą i kompetencjami;

31. zobowiązuje się do niezwłocznego podjęcia rzeczywistych działań następczych po konferencji, w postaci wniosków legislacyjnych, inicjowania zmiany traktatu lub w inny sposób; wzywa pozostałe dwie instytucje do podjęcia takiego samego zobowiązania;

o

o o

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącej Komisji, przewodniczącemu Rady Europejskiej oraz urzędującej prezydencji Rady.
